

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10, II. нбп. Конт. почт. шл. 143.322. Адреса для телеграм: «Діло» Львів. Гол. Редактор приймає від 1-го год. передпол. Редакція не звертається.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в країні 4-20 зл. ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 літ., Німеччині 750 літ., Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 к. к., Ру- мунії 150 лей, Болгарії 750 літ., Австрії 750 літ. Звіти адреси 1 год.</p>	<p>В справі оголо- шень звертатися до Адміністрації. ЦІНА Одного примірника 17 сот.</p>
--	--	--

На двох стільцях.

Російська політика постійно сні-
дала на двох стільцях. Починаючи
від 1654 р. (Переяславський трактат),
а кінчаючи рижським догово-
ром Москва об'являла Україну
повністю великих слів і великих обі-
щанок, а собі залишала діла, які
пішли часто всупереч проголоше-
ним словам, всупереч інтересам у-
країнського народу. Вісім пів-
фахти: договір, який 1667 р. за-
ключила в литовським містечку Анд-
русів царська Москва з шляхет-
ською Варшавою, договір, яким
роздано Україну, відбувся без учас-
ти українських представників. На
домагання українського уряду від-
повіли царські заступники, що не
вміють допускати до нарад під-
даних там, де йде розмова між
державцями чи їх заступниками. Те
саме повторилося в Ризі, де заклю-
чено договір не так між Польщею
і Росією, як раніше між Польщею
і Україною. Та Україна виступала
в Ризі тільки формально: фактично
коштом українського і білоруського
народу годилися з польськими
імперіалістами черпона Мос-
кви. І тут радилася тільки держава-
ці, а відданим (Ю. Коцюбинський)
виступали в ролі статистів.

Російська дипломатія й тут зро-
била відповідний жест. В халатно
складеним арт. VII, на основі вза-
ємності російська дипломатія
забезпечила особам української,
російської і білоруської націо-
нальності (в російській текст: рус-
ської, української і белоруської
національності) всі права, які
забезпечують вільний розвиток
культури, мови і виконання ре-
лігійних обрядів. Тільки полу-
мати: Україна, а радше Росія
трактатом забезпечує пів міль.
Польсків на Україні культурно-
релігійні права і зобов'язує Польщу
до забезпечення таких же прав для
7-ми міль. Українців, 3-ох міль. Білорусів
і яких 100 тисяч Росіян під
Польщею. Чи не подивіться гідна про-
порція населення та взаємних прав
на підставі рівноправності націо-
нальностей? Ця пропорція буде
де досаднішою, коло уявимо собі,
що Україні і Білорусини під Поль-
щею мають свою національну те-
риторію простором рівну польській,
а Польки на Україні є нацією без-
територіальною. І для цієї безтери-
торіальної жменки у відношенні до
населення Рад. України створено
окремі (автономні) волости з поль-
ськими школами, польською урядо-
вою мовою, навіть польським су-
дом, на потреби цієї жменки відпу-
скається значні кошти з україн-
ського державного скарбу, вида-
ється відповідна література (поми-
наємо тенденцію, яка для всіх є
одного напрямку й однакової вар-

тості), наділюється польських селян
землею нарівні з українськими і т. и.

З початком травня ц. р. відбувся
в Харкові IX. всеукраїнський з'їзд
рад. І знову після докладу ви-
слання Москви Каменева україн-
ські депутати вказували на кожне
життя Українців під Польщею. Ви-
стане агадати, що деп. Гаври-
лів (Катеринославщина) висловив
бажання, щоби тов. Каменев а
прикінцевому слові сказав, яких
конкретних заходів галає вжити
союзний уряд проти Польщі,
бо трудящі ним цікавляться. Деп.
Берестенко (Київщина) гово-
рив між іншим: «Селяне чекають
на відповідь».

Однак Каменев так не дав ні-
якої відповіді на запити депутатів
у своєму прикінцевому слові.
Тільки прийнято додаткову резо-
люцію до докладу Каменева тако-
го змісту:

«З'їзд вважає, що зростаюча господар-
сько-економічна та політична міць Союзу
Радянських Республік дає їм повну змо-
гу вжити більш активних та енергійних
заходів до оборони наших братів».

З'їзд вважає за по-
требне рішуче поставити справу про при-
пинення примусової румунської окупації
Бессарабії та добитися від
польського уряду точ-
ного додержання тих о-
бов'язків щодо україн-
ського та білоруського
населення, примусово-заселуєних
до складу Польщі областей (між якими
за згодою московського уряду. — Ред.),
які вона взяла на себе
за рижським договором».

Каменев промовчав вимоги укра-
їнських депутатів, але за те в іме-
ні Чічеріна виступав Шліхтер, який

впавні акцентував справедливість і
правильність українських домагань.

Так було в Харкові, де треба
було визначити Україну, але інші
расла проносили кілька днів пізній-
ше в Москві на загально-союзній
з'їзді рад. Тут Чічерін теж зупини-
вся над халатним VII. артикулом
рижського трактату, з якого при-
використанні старого дипломати-
чного куншту побив дещо інші
висновки, як Шліхтер в Харкові.
Вже не було тут мови про «більш
активні й енергійні заходи» супроти
Польщі, тільки про скромні захо-
ди на мійській дорозі. І Чічерін
ствердив, що арт. VII. рижського
трактату став у Польщі мер-
твою буквою, однак бо-
жевіллям було би з того
приводу шукати сатисфак-
ції шляхом війни. Полі-
тика рад. унії є наскрізь мирна,
позбавлена якихнебудь заборчих
тенденцій (розуміється, у відношен-
ні до Польщі). Зайняття арт. VII.
рижського трактату з боку Поль-
щі є тісно пов'язане зі загальними
польсько-радянськими взаємовідно-
синами. Постанови рижського тра-
ктату тим менше будуть виконані,
чим більше будуть загострані від-
носини з Польщею.

В Польщі існують два напрямки:
вбюючий і мирний. Перший хоче по-
ширити свій вплив на Румунію і
Близький Схід аж по Персію, другий
(селяни і промисловці) порозуміння з
СРСР. Очевидно, рос. політика витя-
гає руки до цього другого, мирно-
го напрямку. В комбінаціях
радянської політики — як
ствердив Чічерін — навіязання
тривких нормальних від-
носин з Польщею займає
одне з головних місць.

І Ріков, голова центрального у-
ряду, теж вказував на ненормаль-
ність відносин з Польщею, яка в
деякій мірі пояснюється тим, що
національна політика По-
льсків стоїть у відворотному відно-
шенні до радянської політики.

Революція в Персії.

Газети принесли короткі відомо-
сти про те, що в Персії почалася
революція. Та відомості ці досить
туманні. З них можна зробити тільки
одні висновки, а то: революція
має чисто комуністичний підклад і
не обіймає всієї перської території
ані її столиці, а тільки територію
перського Туркестану. Територія
перського Туркестану замикають
ті самі племена, що в російському
Туркестані, давній Хіви та Бухари.
Як відомо, з тих територій powsta-
ло тепер кілька радянських респуб-
лік. З великої частини Туркестану
Хіви і Бухари powstało між іншим
і дві союзних т. л. незалежних рес-
публік, а то Туркменська і Узбек-
ська. Крім того є ще дві республі-
ки, що powstały теж з давньої тур-
кестанської території, а які є авто-
номними, та входять яко такі до
складу російської федеративної рес-
публіки.

Населення перського Туркестану
вже здавна гравітувало до тих ра-
дянських республік, в яких їхні од-
ноплемінники користуються не тільки
культурними, національними, але й
політичними державно-політичними
правами. В Персії туркестанське
племена зсього того не мала. Нічого
дивного, що комуністичні агітатори
та агенти могли легко позискати
симпатії тамошнього населення та
зорганізувати там комуністичний пе-
реворот.

Та в цілій справі відіграла вели-
ку роль ще одна обставина. Пе-
ред війною Персія була у відно-
шенні чужих впливів розмежована
на дві половини: російську та німець-
ку. По війні переняла всі впливи в
Персії Англія. Останніми часами
більшевики почали ті англійські
впливи паралізувати всіма силами.
Вони паралізували їх не тільки в
Персії, але і в Афганістані. Пере-
д війною Афганістан був буферною
державою між Англією (Індією) та
Росією, в якій переважали англій-
ські впливи. Нині в Афганістані ан-
глійських впливів швидко нема.
Весь Афганістан опанований всеці-
ло чисто більшовицькими впливами.

Щоби не допустити до того са-
мого у Персії, Англія особливо
сильно веде там боротьбу з боль-
шевиками. І ось саме результатом
тої боротьби є революція турке-
станських племен, що були під
Персією.

Короткі газетні відомості пода-
ють, що революція там вдалася та
що на скору руку зорганізована
революційна влада перського Тур-
кестану проголосила навіть прилу-
чення до СРСР. Якщо це було б
правда, то таке проголошення мі-
сцевим населенням алуки зі СРСР
рівнозначне з окупацією перського
Туркестану червоною армією СРСР,
яка по всім канонам комунізму обо-
в'язана йти на допомогу революціо-
нерам. Дійшло би отже таким чином
до війни, в якій напевно взяла б
часті і Англія.

Для війни є і причина чисто ди-
пломатичного характеру. Бо ось
у зв'язку з постійним у перському
Туркестані перський уряд порушує
екстериторіальність радянського по-
сольства, перебівши в ньому осно-
ву релігійно та етнічно-політичних
багато дипломатичних артів і ме-

Red. czas. «Dziło» we Lwowie, Pr. 377/25.
W imieniu Izby Wydziałowej Polskiej! Sąd
okręgowy karzy orzekł na wniosek Prokura-
tory państwa Sądzie, jako Trybunał Pre-
sowy we Lwowie, że treść artykułu, umie-
szonego w czasopiśmie «Dziło» Nr. 112
(10.482) z dnia 23.V. 1925, w artykule pod
tytułem: «Nowynki» w ustępie pod tytułem:
«Denuncjacja Słowa Polskiego» a) między
słowami: buyłanich piśtawach... a) Takim
słowno, b) od słów: skrułat wiary... do koń-
ca ustępu zawiera znamienną zdradę z § 65
a) ustawy karnej i jest dokonana w dniu
21. maja 1925 roku konfiskata ta uszczę-
dliwiona i zarządził zniszczenie całego na-
kładu wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego
rozpowiadania tego pisma drukowego.
Zarazem wydał nakaz odpowiedzialnemu
redaktorowi tego czasopiśmnia, by orzeczenie
niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym
numerze i to na pierwszej stronie. Nieu-
konanie tego nakazu pociąga za sobą na-
stępstwa przewidziane w § 21. ust. druk. z
17. grudnia 1903 Dz. p. p. Nr. 6. 6x 1903 t.
i. zarządzenie za przekroczenie na grzywnę
do 400 zł p. Lwów dnia 23. maja 1925 r.
Hawel.

Москва, як колись, так і тепер
сидить на двох стільцях. Україну
годується бундючними словами, які
мають бути плястрами на рани
українського народу, а діла роб-
ляться Москвою в інтересі росі-
йського народу.

Ф. Ф.

ОЛЬКА

одинокий спеціальний склад панчохових і трикотажних виробів, продає тільки першої якості панчохи, шарпанти, рукавички, як також трикотажні вироби по низьких цінах. — Тел. 1493.

Львів 35

(Біла Тортюла)

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення Редакції не відповідає

Літературно-художничий та інформаційний журнал Центрального Союзу Українського Студентства (ЦЕСУС)

„Студентський Вісник“

виходить в 1925 р. (III рік видання) у перших днях кожного місяця в Празі. Поштова адреса: Praha, Hlavní pošta, příloha č. 411. „Studentství Vístník“. Гроші поштові на адресу: Praha, Zlatobýlská banka „Ceska“, („Stud. Vístník“).

Ціна (з надекцією): в кожному: 1 тижня — 80 сот. пол., 3 місяця — 2 дол. пол., 6 місяців — 4 дол. пол., 1 рік — 8 дол. пол. (в Чехословаччині 1 число — 4 кор. ч., 3 числа — 11 кор. ч.).

В краю замовляти через книгарню Нат. Тов. ім. Шевченка у Львові або безпосередньо від Адміністрації „Студ. Вист.“.

Подяка.

Всім, що взяли участь на 23.V. 1925 в похоронах моєї жмені, бд. п. Ярослав з Ловчанських Ковпачових, а Колодні, на 29.V. 1925 в поминальній богослужбі в Турні, що відвідували Пошівку у часі II мелуги — особисто п. С. і П. Шевченки, що були устні буди писемно висловили мені з приводу тяжкої втрати слова співчуття, спеціально Головному Водію „Союзу Українок“ у Львові скласти вшановану, щире подяку. — Д-р М. Нондрат, адвокат в Турні.

Надзвичайні Загальні Збори

кооперативи „НАРОДНИЙ ДІМ“ кооперативи з обмеженою порукою в Перемишлянах відбудуться 14. червня п. р. (неділя) в годині 4. попол. На випадок браку комплету в год. 5. попол. в салі „Народного Дому“ в Перемишлянах зі слідуєчим порядком денним:

- 1) Відкриття зборів.
- 2) Доповняючий вибір Надзвичайної Ради й Управи.
- 3) Внесення і запити.

Перемишляни, дня 24.V. 1925.

Надірня Рада.

2018 1-1

Власний виріб. Ціни фабричні

КОВДРИ = МАТЕРАЦІ

Пруж. Вклади — Отомани

ГОТОВІ ПРОСТИРАЛА ПІД КОВДРИ І НА ПОСТЕЛІ

ПІШВИ — ПОЛОТА — ШИФОНІ

РУЧНИКИ — СКАТЕРТИ — ХУСТИНКИ

Коци — Дивани — Фіранки

Хідники — Церати і т. д.

НАЙДЕШЕВШЕ ПРОДАЄ

Фабрика Постелі

ПЕТРУШЕВСЬКІ

МЛЕКО

Львів Коральницька ч. 4.

Для інститутів, шпиталів, монастирів і т. д.

1932 офертові пакети.

Почення нг.

рук, пах і т. п. побудується нова, кр. валоч. спеціального ладу „OSAVEN“ Міліон людей відпочиває. Виключний розк. С. Федер, Львів, Синкстуська 7. — (Поч. 1985 на фірму С. Федер і ч. дол. 2. 4-1)

Ширіть наш часопис!

Темник Василь 5, Марафі Дмитро 5, Кубін Осип 5, Клячів 10, Зелінський 2, Чолій 250, Козак 2, Плотнікський 10, Шкварко 250, Федорович 10, Край 5, Сметко 3, Ва- сіль Миколай 5, Н. Н. 10, Кутія 10, Москаленко 5, Головінський 5, Кушай 5, Мі- колайчук 17, Ватрап Іван 20, Котик Василь 10, п. Поспільська 250, Українська Акад. Громада в Берді 100, разом 69250 КЧ, це 10380 зол. На листі ч. 9. зложив і д-р К. Студинський 2250, Пилип Олександр 10, Вол. Паралонський 10, Беврад Адам 10, Мусій Володимир 10, Криловський Во- лодимир 10, Тратир 330, Ст. Генак 6, Кулик Анастасія 1, О. Конгольський 12, Черв. Тов. Пов. Країни, у Львові зложив: Пилипський І. 5, зборів в Чат. в се- ремістні 478, п. Василь 5, Буцалю Се- ментіст 478, П. „Поспіль“ середмістя 5, Па- нильонська П. 6, д-р Іван Геній 7, перша в Ступосі 12, д-р Пилипський, Станісла- вів 25, д-р Грматій, Телебонів 50, Адам Лотопський 5, Юшак Юрій 5, Учителі української гімназії, Золотів 37, Славак Явенова 5, Северина Потелішська 10, слу- жбовики Народної Торговлі Філія, а то: Макарук Олена, Коломий 2, Висоцький Дмитро, Сметі 5, Машук Іван, Сметі 3, Шутова Стефанія 2, Кушчійський Михайло, Сметі 2, Воробець Михайло, Мостиска 5, Голда Емілія, Мостиска 3, д-р Квішкен- лич Іван, Львів 20. — До дня 25. мая включно 1925 р. зложено: 8.158.31 золо- тих і 48 доларів.

ОПОВІСТКИ.

Український Наддніпрянський та- ут О. Миткевич.

Городеня — Салія Нар. Дому.

Городеня 27.V. „Маруся Богуславка“.

Четвер 28.V. „Казка старого млина“.

Субота 30.V. „Вихрест“.

Неділя 31.V. „Пан Твардовський“.

Понеділок 1.VI. „Майська ніч“.

Вікторок 2.VI. „Ніч“.

Середа 3.VI. Последня вистава: „Дні нашого життя“ (прем'єра). 1874 19—?

В поважній гімназії УПТ. з повном пильністю в Яглові відбудуться вступні іспити до першої класи дня 27. червня о 9. год. рано. Вписуватися треба до 26. включно. Іспитова такса 10 зол. В 1925/26 шк. в. перша класа буде г у м а н і т а р н о г о типу. Вступні іспити до клас 2—3 між 22. та 26. червня. Зголошення прийматиме Управа від 13. до 25. включно. Вписи до вищих клас відбудуться 27. червня, починаючи з 9. год. рано, вникомо можна буде ще вписатися 29. і 30. червня. — Управитель: Д-р М. Чайновський. 2009 2-3

ОО. Редимтористи в Збоськах, п. Звєсієля, подають отрим до загального відомо, що прийматимуть учеників до свого гімназійного Інституту. Точніші інформації в Дирекції Інституту. 1989 3-3

Топариский Зізд. Просимо Товари- шів, які покинули в 1905 р. українську гімназію у Львові, негайно подати свої адреси тов. Петрові Мечникові, професору української гімназії у Львові, вул. Рутівського 22 (Нар. Дім) в справі топа- риського зізду, який має відбутися з кінцем червня п. р. За Комітет: Д-р Ілля Салагуб, Олександр Носсин, Петро Мечник. 2021 1-1

Дрібні оголошення.

ДОБРИЙ інструктор пошукує лекції зі середніх шкіл на селі. Зголошення до Адміністрації „Діла“ для інструктора. 2011 2-2

ЛІТНІСЬКО к. СКОЛЬГО з повним удержанням від 4—6 зол. денно. Зголошення до 27. травня Ропішська Львів, Зелена 17. II пов. найбільше Коростівська Школа. 2014 2-5

ПРИДНІПРЯНЕЦЬ, бувший урядник, шукає посади, знає-проводити хор, ам- торський гурток, канцелярію і ліску маніпуляцію. Ласкаві зголошення до Адміністрації під „Емігрант“. 2007 2-2

„FORD“ ориг. складові частини, взірелі спец. вартості до напруг, поручає Витолд Транда, Львів, Подольського 2. 1935 5-5

УНЕВАЖНОСТЬСЯ відомою книжка, виставлена через ПКУ в Самборі на назвища Михайло Дистрянський, син Семена, ур. 21.II. 1902 р. з громади Дистрик судний пов. Турка н. Стр. 2020 1-2

МЕШКАНЦІ ЛЬВОВА

ЗАГАЛЬНОЇ ПРОДАЖІ

ВЗУТТЯ лише першої якості у ма- ній зі солідності фірми

С. ФЕДЕР, ЛЬВІВ, СИНКСТУСЬКА Ч. 7.

Панчохи і шарпанти за безцін. — Оглядайте виставу і подивіться на

1984 Позір на фірму: С. ФЕДЕР і число дому: Синкстуська 7.

ОЛЬКА

Видання Книгарні Наукового Т-ва ім. Шевченка ч. 1617, Львів 1925.

7. Тарас Шевченко: ПОЛІТИЧНІ ПОЕ- МИ. („Три літа“) повний Омелья Цюрик. Коломия 1925. Накладом „Загальної кни- гарні“. Стр. (I—X) + 240, 160.

8. Леся Українка: ЛІСОВА ПІСНЯ (Смисл. фееція в трьох діях). Накладом 8. Шурата. Львів 1925.

9. ЗАХОДИ КОЛО ВВЕДЕННЯ ЦЕЛІ- БАТУ В НАШІМ ДУХОВЕНСТВІ. Львів 1925. Накладом Івана Кудлюка. Стр. 46. 80. Брошура покликана тими діями по конфлікті другий раз, як інтерпретація послів Українського Клубу до міністра спеціальності.

10. В. Січинський: ПЕРЕВЕРНІ ДЗВІНИ- ЦІ І ЦЕРКВИ ГАЛИЦЬКОЇ УКРАЇНИ XVI—XIX. ст. Львів 1925. (Збірки Націо- нального Музею у Львові). Книга, видана в quarto, містить 65 рисунків, до яких до- дано повсюдний текст на 52 сторінках. (Видання прагматичне).

11. В. Січинський: АРХІТЕКТУРА В СТАРОДРУКАХ. Львів 1925. (Збірки Націо- нального Музею у Львові). Книга, як і попередня видана на прагматичному папері в quarto, містить 25 рисунків, повсюдний текст, як містяться на 20 сторінках друку.

12. Інж.-архітект В. Пецинський: ДАВНІ КИЛИМИ УКРАЇНИ — з 20 ри- сунками і 9 зникками — Львів 1925 (Збірки Національного Музею у Львові). Кни- га видана на тапковому папері в quarto. Три останні книги можна небувати в Націо- нальному Музею при вул. Мотинського 42. Всі інші твори подати книжки можна небувати в Книгарні Наукового Т-ва ім. Шевченка Львів Ринок. 10.

СС. Василіянки, українська гімназія і польські архітекти.

Порушена діяльність під повним наглядом (гл. „Діло“ ч. 109 з 20. п. м.) справа будови української гімназії при вул. Давгоша у Львові викликала від- есиль житий вигомів. В доповнення до спростування Ігуменату СС. Василіян- ков, п. м. „В ім'я правди“ ч. 112 з 23 п. м.), повнішуємо оці далі голоси інте- ресованих сторін. Упов. будівничий п. Ст. Мариниць писемно й устно у нашій ре- дакції заявив, що він не є Полком, та що з організації „Об'єднані Львови“ ні- ко не мав і не має нічого спільного, при- чому покликав на своє членство у клас- нийський „Пресвіт“ та у „Міщанському Зовісті“. П. Леонард Ладзінський, май- стер мулярський, передав нам листа, в до- кому твердить, що лотична будова від- дана лише йому безпосередньо. Старши- на Кружка У. П. Т. ім. Т. Шевченка у своїйому листі до підписки д-ра І. Во- лочина та п. М. Мельника пише буквально таке: „В „Ділі“ з 20. травня п. р. в „по- нинках“ невідомий дописувач записує, о. д-рові Йосифові Застиряєві, що він бу- цим то поробив двомамілі зміни в пла- нах будови школи У. П. Т. при вулці Сулицького ч. 21. Підписав Стариш- на Кружка У. П. Т. ім. Тараса Шевченка, яка повинна будову веде, вважає за свій обов'язок спростувати повний запис на адресу о. д-ра Йосифа Застиряєві, що будову веде не о. д-р І. Застиряєв, а веде І під старшини Кружка, яка справді побудила незначні лише на користь самої будови й і українського стилю виходячі коментарі відомі від плану, що свого часу висилав Головий Управі У. П. Т., яка не висленила прийня- та до відомої“ і віддай подала до відомо Технічного Товариства, через що спра- ва-була повогджена“ (далшого тек- сту листу не подаємо, бо „не топка- сься суті справи“). — До повної справи обирає голос інж. Егека Нагірний: „Як автор проекту реконструкції школи У. П. Т. при вул. Сулицького у Львові заявляю, що цілковито погоджуюсь з думкою ав- тора допису з дня 20. п. м. „Діла“, що о. д-р І. Застиряєв поробив двомамілі зміни в цьому проекті. О. д-р Застиряєв на скочинах в Українській Техн. Товаристві дня 20. п. м. заявив, що зміни проекту є його ділом. Хоча Комітет будови школи по- годився на ті зміни, однак я тепер як і раніш рішуче протидію тим змінам, які вийшли на користь естетичного вигляду будови, а поруч з тим протестую принци- пально проти змінювання авторського плану без запуску і угоди автора, а тим більше дистанції“. — Навислідок лист від Українського Техн. Товариства: „З огляду на те, що в змінах про будову гімназії СС. Василіянків та в тенденційно поширюваних устних спливах про що справу загдується раз-по-раз Технічне Товариство, як грецьким українських інжи- нерів, просимо помістити слідуєчий наш висновок й інформації як що до даної справи, так і загального відношення грома- дянства до нашого Т-ва, яке то відношення прийшлося на жаль, яке не раз зазначати зі школою для загально-національної сара- ни. 1) Про те, що Ігуменат СС. Василіян- ков в останній 3-ох років української архітектури — Українська Техн. Т-во не має відомостей. Можна лише догадуватися,

що один із тих проектів є ще ділом по- проф. І. Левинського з перелік кінцанастіт літ. Останній проект виготовив інж. арх. Лев Левинський, який як свою працю жадла 50%, законом установлені таксі. Відкинувши той проект, як дорогий ко- штомом, зладжений зветомою агідно а- нимогами Ігуменату, Ігуменат не зветав- ся ан де Техн. Т-ва, які до жадного ін- шого українського архітекта, які теж не жадали від самого інж. Л. Левинського амодифікувати його проект, лише на власну руку звернувшись до Поляка Кубіша. Відома, що п. Кубіш жадав менший го- норар, бо він не живе з проектів, лише зі своєї майстратської платні урядовою, а даліше — п. Кубіш виготовляв плани без- поважно. 2) Коли правдою є, що будова гімназії віддана п. Л. Ладзінському (а не інж. В. Диланському, який перебуває у Дрогобичі і з будовою не має нічого спільного, — така „помилка“ з називання може лише збаламутити громадянство!), то правдою є теж, що будова зголоши- і записав п. Мариниць. П. Ладзінський, свідомий українській громадянській від- номій зі солідності й знання у своїйому фа- ху — як мулярський майстер не має ні правних, ні фактичних даних для веден- ня монументальної будівлі. Видно, що й тут Ігуменат полетів на „пошенину“, але питання, чи на дешевизна виїде на добро будівників. 3) Шодо п. Мариниць, то і в Т-ві говорився про те, що він поверну- ва Галичини в руках Галичанки і потім бачили його з відомою „Об'єднані Льво- ви“, але доказів на це нема.

4) Коли нема жадної жадного Комітету будови гімназії, а інте- ресується будовою лише о. д-р Застиряєв — то тим гіше для будови. Фактом є, що поміж архітектів і о. д-ром Застиряєм прихилили при кожній зустрічі до кон- фліктів на ті претензії о. д-ра Застиряєв мішались до техніко-будівничих справ. Нам відомо цілком певно, що й тепер о. д-р І. Застиряєв „немале“ підготовочні побобами гімназії СС. Василіянків при вул. Давгоша і що вже і там на цім ті були гості суперечки, хоча нема там жадного архітекта. 5) Українська Техн. Т-во зав- жад готове до безплатної поради, а його членів — до безкоштовної участі в комітетах будови. На жаль, якраз до такої грома- дянської співпраці українських архітектів не пошталася, в одного боку трактую- чи їх як членів, а другого боку вважаю- чи, що вони, як Українці, мусять з па- тоїстичним бути багато дешевизни від Поляків. В останніх часах слід похваляю відмітити справжні коректив громадян- ське ставлення лише Гол. Відділу „Про- світи“ у Львові в справі віднов будівлі „Пресвіти“ Ринок 10“.

Передуючи лютюмю всі висчерпуючі го- лоси безпосередньо інтересованих сторін, стверджуємо: 1) що справою будівель українських установ, будованих за народ- ні гроші, займаються некомпетентні осо- би; 2) що виготовлення останнього плану будови української гімназії гімназії СС. Василіянків віддано дібно Поляком і 3) що на адресу українських інж. інженерів- архітектів слід звернутися з побажанням, щоби їх слухний жаль і апеля до україн- ського громадянства оперувал не тільки аргументом патріотичного гасла „свій до свого“, але й аргументом конкурентних ціл та солідності роботи. — Вважаємо, що на цім справа на газетних сторінках за- кінчена.

На допомогу „Голодному Селу“.

ВИКАЗ 18-й

Вп. Жертвodawців, які зложили на допомогу „Голодному селу“ в місяці травні 1925 в золотих:

Акад. Т-во „Січ“ Віден 50, Мішанський Союз Кредитовий, Львів 20, Павлюк Ан- тин, Заєцько 10, Марія Олга Косович, Пятавці 27, Рожь Бузізінська, Воля коло Славія 25, Анна з Бузізінської Лебінка 10, Н. Фіоманська, Валішків 2, Комітет Допомоги Голодному Селу в Раві руській, а то: д-р І. Куніш 5, о. Твердохліб Ант. 5, о. Лещук О. 6, інж. Білінський Ал. 2, д-р Леші П. 2, Прима Теодор суддя 1, д-р Коломийсь Я. 3, Білозор Василь 1, Чубей Іван 1, Процик Казею 1, Тувосич Т. 1, Фідик І., Малиновський 1, Залузак Михайло 2, Дружинський М. 50 гр., Во- лань І. Бандо 1, Василь І., Пеліканова І., Мосора М. 1, Волосянська І., Котович І., Книжечан М. 1, Котолський Володимир 2, Косонюхін І. 1, Дучий І., Бутрин І., Вер- гун І., Філіс 2, Кушта 2, Каратинська 2, Чотий Еб. 2, М. Хмельовська І., Панке- вича І., Чих Мих. 44 гр., Мих. Шостак 50 гр., Книмо 2, Садонський, Монастирок 7, Комітет Голодному Селу в Берді через „Діло“ в кор. чеськ., а то: рлян. М. Лі- ськевич 100, Мих. Павлич 25, О. Гуляк 5, Гр. Чумах 250, Ю. Білок 2, М. Янів 5, Воробець 2, Котилук 5, Шебуньчак І. 5, Мачай Дмитро 5, Ів. Лепицький 5, Хми- шин, Ганчукова 250, за К. 15, за Н. 10,